

[Boligministeren.]

af den kraftige stigning, vi havde i 1969. Jeg kan i øvrigt oplyse, at de sidste kvartalstal, vi har, de nyeste tal, vi overhovedet har for boligstatistikken, viser, at der i januar kvartal 1971 på ny er en stigning i boligbyggeriet. Jeg er næsten glad for, at økonomiministeren ikke er til stede, så han ikke hører det. Men sådan forholder det sig.

Vel er der et fordelingsproblem. Men til gengæld mener jeg også, at vi har en stor og god produktion af boliger, og jeg mener, at regeringen har udvist initiativ på dette område. Der er gennemført en lang række foranstaltninger, også med socialt sigte. Byggeriet af plejehjem og kollegier har været stigende. Der er nu skabt grundlag for, at 1.000 værelser inden for det sociale byggeri kan blive opført som kollegieværelser og integreret i det sociale byggeri, noget i sig selv værdifuldt også med henblik på at skabe et lidt bedre miljø. Der er gennemført en saneringsreform, som yderligere er blevet forbedret i indeværende år. Efter hvad hr. Kaj Andresen oplyste over for folketinget, vil den være ensbetydende med, at der nu er grundlag for at fjerne mellem 4.000 og 5.000 af de usunde boliger om året. Der er skabt grundlag for gårdrydninger. Der er skabt midler til midlertidig husning, der er skabt midler til genhusning.

Selvfølgelig er vi ikke kommet ind i valgkampen endnu, men når man er så kritisk og så negativ, forbeholder jeg mig da også ret til at fremhæve nogle af de positive ting. Der er vedtaget af folketinget forslag om et udviklingsråd for byggeriet. Statens byggeadministration er blevet lagt om med henblik netop på at fremme mulighederne for en rationalisering af byggeriet. Og så har vi fået gennemført en realkreditreform, som måske ikke i sig selv kan siges at fremme byggeriets finansiering, men hvorved vi sikrede, at de kreditmidler — og det, det drejer sig om, er jo, at samfundet ikke har tilstrækkelige kreditmidler til den appetit, som befolkningen har på investeringer — der er til rådighed, i videst mulig udstrækning bliver stillet til rådighed for det nye byggeri.

Vi kan også over for den nedgang, der har været i påbegyndelserne i sidste år, pege på, at visse træk i billedet er dukket op, som tyder i retning af, at problemer, som vi har kæmpet med, foreløbig i hvert fald ser lidt

mindre alvorlige ud. Jeg tænker dermed på, at der for første gang er konstateret en nedgang i grundpriserne, for sidste års vedkommende i perioden fra første kvartal til fjerde kvartal på 20 pct. i hovedstadsområdet, noget mindre i provinsbyerne, mens der i landdistrikterne ikke er konstateret nedgang. Jeg kan da også sige, at det sidste byggeomkostningsindeks ikke viste stigning, hvorimod der var stigning i den tilsvarende periode i fjor. Jeg siger ikke, at dette er en hel sværm af svaler, men jeg siger, at det er nogle tegn, som tyder i retning af, at udviklingen er ved at forløbe på en lidt roligere måde på et par væsentlige områder.

Må jeg slutte med at besvare et enkelt konkret spørgsmål, som hr. Helge Nielsen stillede mig. Han spurgte mig, om jeg her fra talerstolen kunne give garanti for statslån til beboerindskud, for så vidt angår de 1.000 lejligheder, som integreres i det sociale byggeri. Det er omtalt i bemærkningerne til det pågældende ændringsforslag, så vidt jeg erindrer, og en sådan garanti kan jeg give med det forbehold, at beløbet må afholdes inden for rammerne af bygge- og boligfondens midler.

Helge Nielsen: Der var flere af ordførerne fra de borgerlige partier, der hævdede, at jeg her havde holdt en valgtale. Jeg har ikke lagt skjul på, at det var socialdemokratiets oplæg på det boligpolitiske område til det kommende valg, og det ville vel også have været mærkeligt, hvis det ikke var det; jeg herfra havde givet udtryk for i dag.

Jeg må samtidig konstatere, at det, hr. Poul Schlüter, hr. Ib Thyregod og fru Else-Merete Ross har givet udtryk for, til gengæld må være den boligpolitik, de borgerlige partier står for ved det kommende valg. Det er en nedskæringspolitik, en fordyringspolitik, det er en politik, der vil bringe boligniveauet længere ned, end vi kender det i dag.

Det skulle måske nok opfattes morsomt, da boligministeren frydede sig over, at økonomiministeren ikke sad og hørte på resultatet af januar kvartals boligproduktion. Det vil altså sige, at det er imod regeringens økonomiske politik, boligproduktionen er blevet så høj i januar kvartal. Det vil altså sige, at heller ikke her er regeringens økonomiske politik lykkedes. Det må da være den eneste begrundelse for, at boligministeren